

A. FOYER, *Glucosurie en glycaemie bij gravidæ*. Academisch Proefschrift, Amsterdam, 1923.

Sedert tal van jaren reeds is bekend, dat zwangere vrouwen na gebruik van zekere hoeveelheid glucose glucosurie vertoonen. Als herkenningsteeken eener zwangerschap, wanneer andere teekens ons in den steek laten, heeft men eerst sinds korten tijd van dit verschijnsel voordeel willen trekken. Vooral FRANK en NOTHMANN en na hen NÜRNBERGER hebben dit onderzoek degelijk ter hand genomen om een voor de praktijk bruikbare proef op te bouwen en gevonden, dat vrouwen in de eerste drie maanden der zwangerschap korten tijd na gebruik van 100 gram glucose op de nuchtere maag glucosurie vertoonen, zonder dat daarbij het bloedsuikergehalte boven 1.9 per duizend stijgt, terwijl bij niet-zwangere vrouwen zulks niet voorkomt.

FOYER nu heeft tusschen de steeds nog niet gelijklopende meeningen over een uitkomst van FRANK en NOTHMANN's proef getracht de waarheid te vinden door op nauwkeurige wijze een groot aantal (155) vrouwen, zoowel zwangere in verschillende maanden van zwangerschap als niet-zwangere, aan de proef van beide genoemde onderzoekers te onderwerpen. Hij vond inderdaad, dat glucosurie, zonder bloedsuikergehalte boven 1.9 per duizend, na bedoeld glucose gebruik in bijna alle gevallen van zwangerschap, ouder dan drie weken en jonger dan drie maanden voorkomt. Op grond van schrijver's nauwkeurige onderzoekingen mogen wij een positief uitvallen van de proef dus wel als een zeker zwangerschapsteeken beschouwen. Een negatief resultaat (d.w.z. geen glucosurie of glucosurie gepaard aan een bloedsuikergehalte, 2 per duizend) sluit echter zwangerschap niet uit en komt bij schrijver's proeven in 8 pCt. der gevallen voor. Bij zwangerschappen jonger dan drie weken en ouder dan drie maanden is de uitkomst van de proef slechts positief en dus van beteekenis in ongeveer de helft der gevallen. Bij niet-zwangere vrouwen viel de proef steeds negatief uit, er trad geen glucosurie op, of als zij kwam was het met verhoogd bloedsuikergehalte.

Terwijl het den practicus minder belang zal inboezemen, dat de urinesuiker glucose en geen lactose bleek te zijn en dat de kunstmatig verwekte zwangerschapsglucosurie van renalen oorsprong werd geacht te zijn, zal vooral eenerzijds de techniek der proefnemingen, anderzijds de wijze, waarop gemakkelijk, vlug en nauwkeurig het bloedsuikergehalte bepaald kan worden, zijn aandacht waard zijn. Deze zaken zijn duidelijk in het proefschrift beschreven en behoeven hier niet weergegeven te worden. Degene, die de proef wil nemen, dient ze daar na te lezen. Het is te hopen, dat het hem dan niet gaat als ref., die vreest, dat de schrijver de bepaling van het bloedsuikergehalte volgens FOLIN en WU ten onrechte eenvoudig doenlijk acht voor een niet aan laboratoriumwerk gewend huisarts of verloskundige, en meent, dat daarom het gebruik van dit overigens belangrijke zeker zwangerschapsteeken in de praktijk helaas wel steeds zeer beperkt zal moeten blijven.

TH. B. PHILIPS.